International Journal of Applied Research 2018; 4(11): 184-188

ISSN Print: 2394-7500
ISSN Online: 2394-5869
Impact Factor: 5.2
IJAR 2018; 4(11): 184-188
www.allresearchjournal.com
Received: 29-09-2018
Accepted: 30-10-2018

ಡಾ. ರಮೇಶ್ ಎಂ. ಎ
ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ., ಸಹ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,ಹಿತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ,
ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

Correspondence
ಡಾ. ರಮೇಶ್ ಎಂ. ಎ
ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ., ಸಹ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,ಹಿತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ,
ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಕುರಿತಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಚರ್ಚೆ

ಡಾ. ರಮೇಶ್ ಎಂ. ಎ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಕ್ಕೂಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ವಸತಿಹೀನರಾಗುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕು ಮಾರಕ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅರೆ ಉದ್ಯೋಗ, ಛದ್ಮವೇಷದ ಉದ್ಯೋಗ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಸಾಲದ ಹೊರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನ ಛಿದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ. ಇವೇ ಮುಂತಾದವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಬರ, ನೆರೆ, ಭೂಕಂಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳು ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿ, ಕೋಮು ಗಲಭೆ, ದೊಂಬಿ ದುರಾಚಾರಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿಸಿವೆ. ಅಭ್ಯುದಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಬೃಹತ್ ಜಲಾಶಯ, ಅಣುಸ್ಥಾವರ, ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳು, ರಾಜ್ಯ–ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ, ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಗರೀಕರಣ – ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜನರ ಅತಿಶಯ ಚಲನೆಗೆ ಹಾದಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನಶ್ಚೇತನ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಅನೇಕ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜಾರಿದ್ದಾರೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಕ್ಕೂಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ವಸತಿಹೀನರಾಗುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಬದುಕು ಮಾರಕ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅರೆ ಉದ್ಯೋಗ, ಛದ್ಮವೇಷದ ಉದ್ಯೋಗ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಸಾಲದ ಹೊರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನ ಛಿದ್ರತೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ. ಇವೇ ಮುಂತಾದವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಬರ, ನೆರೆ, ಭೂಕಂಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳು ಮತ್ತು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿ, ಕೋಮು ಗಲಭೆ, ದೊಂಬಿ ದುರಾಚಾರಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿಸಿವೆ. ಅಭ್ಯುದಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಬೃಹತ್ ಜಲಾಶಯ, ಅಣುಸ್ಥಾವರ, ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೇಂದ್ರ, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳು, ರಾಜ್ಯ–ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ, ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಗರೀಕರಣ – ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜನರ ಅತಿಶಯ ಚಲನೆಗೆ ಹಾದಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನಶ್ಚೇತನ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಅನೇಕ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜಾರಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಾಗತೀಕರಣ [1] ದ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದಿವೆಯಾದರೂ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಅನೇಕ ದುಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಸಹ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಜಾಗತಿಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ‘ಅಂಟಿಣುಟಿಣುಣಥಿ’ ಎನ್ನುವುದೂ ಸಹ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಉತ್ಪಾದನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣದೊಂದಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯಜಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಈ ನಡುವೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆಡಳಿತ ಸಡಿಲಗೊಂಡು ನಾಗರೀಕ – ಸಮಾಜದ ಆಡಳಿತ ಖಾಸಗಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಇಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್– ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಎಂದಾಗಿ, ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅತಂತ್ರಗೊಂಡು ಅಭದ್ರರಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಂದು ನಿಗಮೀಕೃತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ದ್ವಂದ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉಣುದಜಟ್ಛುಠಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಕೃತ ಚಳುವಳಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಎರಡು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:

1. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರದ ಉದಾರೀಕರಣ
2. ಖಾಸಗೀಕರಣ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶವೂ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ, ಬಂಡವಾಳ, ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಮುಕ್ತ ಹರಿಯುವಿಕೆಗೆ ಅನುಮತಿಸಬೇಕು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆಧಾರಿತ ಖಾಸಗಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಎನ್ನೊ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಕಥನದ ವಕ್ತಾರರೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಬಂಡವಾಳಿಗರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಗತಿಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀಕರಣವನ್ನು ಅದರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಜೊತೆ–ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ಸಾಗಬೇಕು". ಈ ಹೇಳಿಕೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಳಿತನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೇನೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅದರ ಗೃಹೀತವೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಾಗುವಾಗ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗುವಿಕೆ ಸಹಜವಾದುದು. ಈ ನಿರಾಶ್ರಿತರ 'ಪುನರ್ವಸತಿ" ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ ಗ್ರಹೀತವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹೀತದ ವಾಸ್ತವ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ರೂವಾರಿಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿರದೆ, ಬಂಡವಾಳ ಹೊಂದಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು / ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು, ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ/ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯ'ದ ಕನಸು–ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಎಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಭೂತ ಸೇವೆಗಳೂ ಸಹ 'ಪದಾರ್ಥ'ವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾರ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಇಂದು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ 'ನಿರಾಶ್ರಿತರು'. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹೀತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗೊಂಡ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಿದೆ. ಸೇವಾವಲಯ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯ ಅಂತಿಮವಾಗಿ 'ಲಾಭ'ದ ನೀತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅದು ವಿಶ್ವೀಕೃತ 'ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಎಕಾನಮಿ' ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಚಲನೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದುದು ಎಂಬಂತಹ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದ್ದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ (ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯ) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾರಕವಾದುದು ಎಂದು ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪುನ: ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಹೀತ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಖಾಸಗಿ' ಒಡೆತನ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಳಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಒಳಿತು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.[3] ಖಾಸಗೀ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ/ಮೀಸಲಾತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಲಂಚಗುಳಿತನ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತು' ಎನ್ನುವುದು ಕುಂಠಿತಗೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಬೃಹತ್ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ. ಅಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತಗೊಂಡವರಿಗೆ 'ಪುನರ್ವಸತಿ'ಯು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಖಾಸಗೀ ಕಂಪನಿಗಳ ದಕ್ಷತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಖಾಸಗಿಕರಣದ ಈ ಮೇಲರಿಮೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾದುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ 'ಸರ್ಕಾರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡದೆ, ಅದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು' ಎನ್ನುವ ಗ್ರಹೀತವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹೀತದ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು 'ವಾಣಿಜ್ಯ–ವಹಿವಾಟಿ'ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದು. ಅದು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ಅಲ್ಲ. ಬದಲು ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ:

1. ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.
2. ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ
3. ಆರ್ಥಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೂಗು ತೂರಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ ಖಾಸಗಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
4. ಹೀಗಾದಾಗ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾದುದು. ಇದೇ ಪ್ರಧಾನವಾಹಿನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸತ್ಯ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿಡಿತ/ಒಡೆತನ ಎನ್ನುವುದು ಅದಕ್ಷತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಾಯ ವ್ಯರ್ಥ ಪೋಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಹಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ) ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ 'ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆ' ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಬರಹಗಳೂ ಸಹ ಇಂದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಬರಹಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಾಗತೀಕೃತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಎನ್ನುವುದು "ಂಣಣಾಂಟಚೆಣುಥಿ" ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ 'ಸೋಲುಗುಳಿತನ' (ಈಚಿಟಣಾಡಿಜ) ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ದಕ್ಷತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾದವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ವಲಯವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ಕೇವಲ ಉದ್ಯಮಶೀಲ ವಾಣಿಜ್ಯ–ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಡಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ಕಳೆದ ದಶಕದಿಂದೀಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಉದಾರೀಕೃತ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೇವಲ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಪೂರೈಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು 'ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಸೋಶಿಯಲ್ ರೆಸ್ಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ' (ಅಂಡಿಠಿಂಡಿಚೆಣಜ ಖಂಛಿಚಿಟ ಖಜಠಿಂಣ್ಬಿಛಿಟಣಾಥಿ) ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ, ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆ, ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಪುನರ್ವಸತಿ, ಸಾಕ್ಷರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಖಾಸಗೀಕೃತ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತು' ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಈಡೇರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಕಾರಣ ಖಾಸಗಿಕರಣದ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮವು ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯ ಘೋಷಿಸಿದ 'ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು' ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ / ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿರದೆ ಖಾಸಗೀ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ, ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳೂ ಸಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಂದಲೇ ಸೋಲುತ್ತವೆ. ಖಾಸಗೀ ಪ್ರಣೀತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿ ಕೇವಲ ಹಣವನ್ನಷ್ಟೇ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಪ್ರಬಲ ವಿನಿಮಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೆ, ಸುಸ್ಥಿರವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪರಿಸರ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಿದೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಒಳಿತಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಬೃಹತ್ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ತೋರಿಸಿವೆ. ಬೋಪಾಲ್ ಗ್ಯಾಸ್ ದುರಂತದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದವರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸದೆ ಇರುವುದು ಎಂಥ ಖಾಸಗೀ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನೂ ಸಹ ನಾಚಿಸುತ್ತದೆ. 'ಜಾಗತಿಕರಣ' ಎನ್ನುವುದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸುಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಅದು 'ವಸಾಹತೀಕರಿಸುತ್ತದೆ'. 'ಜೀವ ಜಗತ್ತು' ಪದಾರ್ಥವಾಗಿ 'ಅರ್ಥವಂತಿಕೆ'ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಗ್ರಹೀತವಾಗಿದ್ದು "ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು: ಒಂದು ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ" ಎನ್ನುವುದು ರೂಪು ತಳೆದಿರುವುದು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಕ್ಷೇತದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚರ್ಚೆ

ಇಂಥ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಯೋಚಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಗ್ರಹೀತವೊಂದು ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅದೊಂದು ಅನುಭವನಿಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಗ್ರಹೀತಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಅಂಥ ಗ್ರಹೀತಗಳ ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂದು ಬಹು ರೂಪಿಯ ವಾಸ್ತವಗಳು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಂತು ನ್ಯಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಮೀಮಾಂಸಾ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಕೋಶ (ಡಿಕ್ಷನರಿ)ದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗೊಂಡಿರುವುದು ಹೀಗೆ, "ನವೀನ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮಾಹಿತಿ ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನಡಿ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು" (೦ಥಿಥಿ೦ಡಿಜುಟ೦ ಣ೦ ಣುಜ ಜುಥಿಣುಲ೦ಟಿಚಿಡಿಥಿ, ಡಿಪಜಚಿಡಿಛಿ ಟಜಚಿಟಿ ಣ೦ ಜಟಿ೦ಚಿ೦ಜ "ಏಟಿ ಣುಜ, ಥಿಣಜಟಚಿಣುಥಿ ಏಟಿತಭಣುಲ೦ಚಿಣುಲ೦ಟಿ ಏಟಿಣ೦ ಚಿಟಿಜ, ಣಣಜಥಿ ೦ಜಿ ಟಚಿಣಜಡುಚಿಟಿ ಚಿಟಿಜ, ೦ಣಡಿಥಿಭ ಏಟಿ ೦ಡಿಜಜಡಿ ಣ೦ ಭಣಚಿಛಟ್ಟು ಜಿಚಿಥಿಣಾ ಚಿಟಿಜ ಡಿಜಚಿಛಿ 'ಟಜತಿ ಥಿ೦ಟಿಥಿಟಭ೦ಟಿ', ಕಜಚಿಢಿಚಿಟಟ 1998:1577). ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೌಲ್ಯಾತ್ಮಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯಾತ್ಮಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಎನ್ನುವಾಗ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ರಮವೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಈ ತಾರ್ಕಿಕ ನೆಲೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಹು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವ ಜ್ಞಾನ ಮೀಮಾಂಸೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವ ಎಂದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಂದಾಕ್ಷಣ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸುವ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಅಥವಾ ಎಂಪಿರಿಸಿಸಂ ಎನ್ನುವ ತೀರ ಸರಳವಾದ ಕಾರ್ಯ–ಕಾರಣ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನವೆಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಸಿದ್ದಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ಅರಿತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಅನ್ವಯಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದನ್ನೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜ್ಞಾನಮೀಮಾಂಸೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಕ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಹೀತವೆಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರ ನೈಜ ಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಉಳಿದವೆಲ್ಲವೂ ನೀಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಪರಂಪರೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಲ್ಲುವ ಏಕರೂಪಿಯಾದ ಒಂದು ಮೀಮಾಂಸೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಮೀಮಾಂಸೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅಂಥ ಸಂಘಟಿತ ಒಂದು ಪಠ್ಯವನ್ನು ವೇದಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಂಥ ಜ್ಞಾನಮೀಮಾಂಸೆ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಯಾವಾಗ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪರಿಕಲ್ಪಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಎಂಪಿರಿಕಲ್ [2] ವಿಧಾನದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವರ್ತಮಾನದ ಜ್ಞಾನಮೀಮಾಂಸಾ ಕ್ರಿಯೆಯು ಅಕೆಡೆಮಿಕ್ ಆದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಿಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ರೂಪ ಪಡೆದ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಸಯನ್ಸ್‌ಗಳ ಅನುಕರಣೆ [3]. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಐಡಿಯಾಜಿಕಲ್ ನೆಲೆಯಿದೆ [4]. ಕಾರಣ ವರ್ತಮಾನದ ಜ್ಞಾನ ಮೀಮಾಂಸಾ ನೆಲೆಯು ಘನೀಕರಣಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಬಹು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿರುವುದು. ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ರಿಯಲ್ ಆದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹೀತವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಅಮೂರ್ತವಾಗಿ ಕಲ್ಪನೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ [5]. ಇಂಥ ಜ್ಞಾನ ಕೇವಲ ಮಿಲಿಟರಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಬಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದು ಇಡೀ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ನಾಶ ಕುರಿತ ಸಮೀಕ್ಷಾ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸುವಂಥದ್ದು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಅನ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ದೂರವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವಂಥದ್ದು. ಇಂಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವುದೆಂದರೆ ಅನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವಂಥದ್ದು. ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವಯತ್ತತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಳಚೆಗೇರಿ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ [6]. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯದ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ಣ ಪಠ್ಯಾವಲಂಬಿ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಪೊಸಿಟಿವಿಸ್ಟ್ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಗ್ರತೆಯತ್ತ ಸಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಪ್ರವಚನದ ದ್ವಿಮಾನ – ವೈರುಧ್ಯ ಅಥವಾ ಬಯ್ನರಿಯ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು 'ಅಂತರ್–ಕರ್ತೃತ್ವ'ದ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಆಯಾಮವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಬಗೆಯಲ್ಲೇ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೆಮಾಂಟಿಕ್ ಆ್ಯಕ್ಸಿಸ್‌ಗೆ [7] ಪರಿವರ್ತಿಸಿ 'ಪ್ರಧಾನ ವಾಹಿನಿಯೊಳಗೆ ಇರುವ ಸಭ್ಯತೆಯ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೊಳಚೆಗೇರಿ ಜನರೊಳಗಿನ ಮಾನವ ಸಹಜ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅದರ ಬಹುರೂಪಿ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿ, ವಿವೇಚಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಕುರಿತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ

ಅಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ, ಹದಗೆಟ್ಟ ಪರಿಸರ, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆ–ಸವಲತ್ತುಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅವಘಡಗಳು ಮತ್ತು ದುರಂತಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರನ್ನು ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಜನ ಮಾನಸಿಕ ವಿಕಲತೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಕುಂಟುಬಗಳ 'ಜೀವನಾಧಾರ ವ್ಯಕ್ತಿ'ಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲೀಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಬಳಲುವುದು,

ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಸಹಾಯಕರಾಗುವ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನಶ್ಚೇತನಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಸೇವೆಗಳ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸೇವಾಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಮೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ ಸೇವೆಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ನಿರಾಸಕ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿಸ್ಸಾಹಾಯಕರು ಬೇಡಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ಇವರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಕೊಳಚೆಗೇರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ವಿರಾಟ್‌ಸ್ವರೂಪ ತಾಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯೊಂದಿದೆ.

ಅಭ್ಯುದಯದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ (ಖಿಥಿಖಿಥಿಚಿಟ ಔಡಿಂಛಿಟಜಟಿ) ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾನವನಿಗೆ ದುಸ್ತರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇದಾಗಿದೆ. ನಗರೀಕರಣ, ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣಗಳೂ ಮೇಳೈಸಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ತ್ರೀವವಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಾನವೀಯತೆಯು ಸತತ ಹಿನ್ನಡೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾಗರಿಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ವಾತಾವರಣ ದಿನೇ ದಿನೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗದಿರುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತಕರಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಗಳೆಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ ಅಂಕಿ–ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ತೆರನಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೂಡ ಕ್ಲೀಷೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟುತ್ತಿವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ದೈತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಲಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಬಡಜನತೆಯ ವಾಸ ಕೇಂದ್ರಗಳಾದ ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿನೀತಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಧೋರಣೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ / ನಗರಗಳ ನಡುವಿನ ಅಸಮತೋಲನವೇ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಒಪ್ಪಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಶ್ರೇಣೀಕೃತಗೊಂಡಿರುವ ನಗರ ಬದುಕು, ಅಲ್ಲಿನ, ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಆರ್ಥಿಕ ವಾಣಿಜ್ಯ–ವಹಿವಾಟು, ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕರೂಪೀಕರಣ ಇವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ 'ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ" ಎಂದೇ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥ 'ರಾಜಕೀಯ'ದ ಗುದ್ದಾಟದಲ್ಲಿ ಅಪಹರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಜಾತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧೀ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ದುರ್ಬಲ'ರೆಂದು ಸಂಕಥಿಸಿರುವ 'ಸ್ಲಂ' ಜನರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕುಲೀನ ವರ್ಗಗಳ 'ಐಶಾರಾಮಿ' ಬದುಕಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ "ಶ್ರಮ"ವನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಡಿಮೆ ಹಣ/ ವೇತನದ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಸಿಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ತಾಣಗಳೇ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾದೀತು!

ಈ ಮೇಲಿನ ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನವೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಗ್ರಹೀತಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಹೀತವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ಏಕರೂಪಿ ಅಧ್ಯಯನ' ವಿಧಾನದಿಂದ ಆಚೆಗೊಯ್ದು, ಬಹುರೂಪಿ–ಅಧ್ಯಯನ ವಿಧಾನಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ 'ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಬದಲು, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೀಳುವ 'ಜ್ಞಾನ ಮೀಮಾಂಸಾ' ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವೇ ಮೇಲಿನ ಗ್ರಹೀತಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ಲಂಗಳು ನಗರೀಕರಣದ ಪಾಪದ ಕೂಸುಗಳೇ? ಅಥವಾ ನಗರಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯ/ಅಗತ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇ? ನಗರದಲ್ಲೊಂದು 'ಬಡಾವಣೆ' ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜನರ 'ಅಧಿಕ ಶ್ರಮಶಕ್ತಿ' ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ 'ಶ್ರಮಶಕ್ತಿ'ಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಮೇಲೇಳುವ ಈ ಬಡಾವಣೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪುನಃ ಈ ಜನರ ಶ್ರಮಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಬಡಾವಣೆಗಳ ದೈನಂದಿನ ಮುಸುರೆ ತಿಕ್ಕುವ, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಹಾರೈಕೆ ಮನೆಯ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರ ಶ್ರಮಶಕ್ತಿಯೇ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವವರ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೇ 'ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶ'ಗಳೆಂದಾಕ್ಷಣ ಅವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದ್ವೀಪಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ವಿವಿಧ ವರ್ಗ ಜಾತಿ ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಧರ್ಮೀಯರ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡುವ ಈ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ 'ರಾಜಕೀಯ'ಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕವೇ 'ಅಪರಾಧ' ವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತ ಅಂತಹ ಪ್ರಚೋದನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ'ದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು 20 ಮಿಲಿಯನ್ ಜನ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಇರುವ ನಿರ್ಗತಿಕರು ಅದರ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾದೀತು. ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ 'ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ನೆಲೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು' ಹತ್ಯೆ, ಹಸಿವು, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಜೀತ, ಬಂಧನ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಬಲಾತ್ಕಾರಿಕ ಅಪರಾಧ, ಬಿಟ್ಟಿ ಚಾಕರಿ ಮುಂತಾದ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕುಟುಂಬಗಳು ಛಿದ್ರವಾಗಿ, ಸಮುದಾಯಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ, ಜನರು ಸಂಸ್ಕೃತಿಹೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ [8]. (ಜಾಗತಿಕ ನಿರ್ಗತಿಕರ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಮೇ. 1997, ಅಮೆರಿಕಾದ ನಿರ್ಗತಿಕರ ಸಮಿತಿ). ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೋ ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಬಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಾಸಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಳಗೇರಿಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲಸ ನಿರ್ಮಾಣಗಾರರು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸರಂಜಾಮು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವವರು, ರಸ್ತೆ ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವವರು, ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅನುಪಯೋಗಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಜೋಪಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಕೊಳಚೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೂ ನಗರ ಸಭೆಯವರು ಕಸಕಡ್ಡಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ

ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕಸವನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ಸ್ಥಳವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ: ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರ–ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪ್ರಗತಿಯೇ ಜಾಗತೀಕರಣ ಎನ್ನುವುದು; ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಜಾಗತಿಕರಣವು ವಿವಿಧ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು; ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಸೇವೆಗಳು, ಬಂಡವಾಳ ಹರಿಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಇತ್ತು. ಆದರೆ, ಕಳೆದ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಜಗತ್ತಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಹೊಸ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ ಸರಕುಗಳ ಮುಕ್ತ ವ್ಯಾಪಾರ, ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆ (ಡಬ್ಲ್ಯೂಟಿಒ), ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ನಿಧಿ (ಐಎಂಎಫ್) ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್ (ಡಬ್ಲ್ಯೂಬಿ) ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವುದು.
2. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಗ್ರಹೀತವಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಗಳೂ ಸಹ ಏಕ–ರೂಪಿ–ಶಾಶ್ವತ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಅವುಗಳ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೆ ಸಮಾಜಿಕ ಜ್ಞಾನಗಳು ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದು. ಇವುಗಳ ಬೇರುಗಳು 16ನೇ ಶತಮಾನದ ಎನ್ಲೈಟನ್ಮೆಂಟ್ ಚಿಂತನಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಈ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜಗತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಂಪಿರಿಕಲ್ ಆಗಿ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.
3. “ಖಂಛಿುಚಿಟ ಖಛಿುಜಟಿಛಿಜ ಛಿಂಟಿಛಿುಂಣಟಥಿ ಜಜಜಿುಟಿಜಜ ¬ಣಾಜಟಜಿ ಛಿ ಣುಜ¸ಜಚಿಡಿಛಿು ಜಿಂಡಿ ಣಡಿಣಾು ಣುಚಿಣ ತಿಜಟಿಣ ಛಿಜಥಿಂಟಿಜ_ ಡಿಜಛಿಜುತಜಜ ಂಡಿ ಜಜಜಣಾಛಿಜಜ ತ್ತಿಜಂಟ. ಖಣ ¸ ಚಿಟಿ ಜಟಿಣಜಡಿರಿಡ್ತುಜ ಂಜಿ ಣುಜ ಟಂಜಜಡಿಟಿ ತಿಂಡಿಟಜ.ಖಜಛಿಣಟಚಿಡಿ ಇಟಿಂತಿಟಜಜಂಜ ಚಿಛಂಣಾಣ ಡಿಜಚಿಟುಣಥಿ ಣುಚಿಣ ¸ಂಟಜುಂತಿ ತಚಿಟುಜಚಿಣಜಜ ಜಟರುಡುಛಿಚಿಟಟಥಿ. ಖ್ರಿ್ಥ, ಖಛಿುಜಟಿಛಿಜ ಛಿಚಿಟಜ ಣಂ ಛಜ ಜಜಜಿುಟಿಜಜ ಛಿ ಣುಜ¸ಜಚಿಡಿಛಿು ಜಿಂಡಿ ಣಟುತಜಢಿಚಿಟ ಟಚಿತಿ ಂಜಿ ಟಿಚಿಣಾಡಿಜ ಣುಚಿಣ ಡಿಜಟಚಿುಟಿಜಜ ಣಡಿಣಾಜ ಂತಜಡಿ ಚಿಟಟ ಂಜಿ ¸ರಿಚಿಛಿಜ ಚಿಟಜ ಣುಟಜ.”, ಖಟಟಚಿಟಿಣಾಜಟ ತಿಚಿಟಟಜಢಿಣಾಜುಟಿ, ಔರಿಜಟಿ ಣುಜ ¸ಂಛಿುಚಿಟ ¸ಛಿುಜಟಿಛಿಜ, ಗ್ಣಚಿಚಿಡಿ ರಿಣಾಛಟುಛಿಚಿಣುಂಟಿ, ಓಜತಿ ಆಜಟ್ಟು, 1996, ಠ.3.
4. ಉದೀಯಮಾನ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಲೇಝೆಫೇರ್ ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭ. ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎನ್ನೋ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ಸ್ವಯಂತಂತ್ರವಾದಿ ನಿಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಜನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.
5. 19ನೇ ಶತಮಾದಲ್ಲಿ ಪೊಸಿಟಿವಿಸ್ಟ್ ಜ್ಞಾನವು ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ: ಖಟಟಚಿಟಿಣಾಜಟ ಘಚಿಟಟಜಢಿಣಾಜುಟಿ, ಔರಿಜಟಿ ಣುಜ ¸ಂಛಿುಚಿಟ ¸ಛಿುಜಟಿಛಿಜ, ಗ್ಣಚಿಚಿಡಿ ರಿಣಾಛಟುಛಿಚಿಣುಂಟಿ, ಓಜತಿ ಆಜಟ್ಟು, 1996, ಠ.2
6. ವಿವರಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ: ಇಜತಿಚಿಡಿಜ ಖಚುಜ, ಔಡುಜಟಿಣಚಿಟ್ಟುಟ, ಔಡುಜಟಿಣಚಿಟ ಏಂಟಿಂಟಚಿಟಿ ರಿಣಾಛಟುಛಿಣುಂಟಿ, ಓಜತಿ ಜಂಡಿಞ, 1974, ಠ. 32
7. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಪ್ರತಿಮಾಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೇತವೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಠ್ಯವೊಂದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಅರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ.
8. ಇದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತೆ 2002ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಸಾಂಗ್ಲಿಯಾನ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಲಂ ಯುವಕರ ಭಾವಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಬೆರಳಚ್ಚನ್ನು ಹತ್ತಿರದ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲಾಯಿತು. ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಡೊಮಿನಿಕ್‌ರವರ ಲೇಖನ “ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಆಳುವ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಯುವಕರ ಜನಗಣತಿ”ವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಕಟನೆ, ಫೆವಾರ್ಡ್–ಕೆ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯತ್ತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ – 2002, ಪು. 125.